Despre victime şi călăi

Ioana Lucacel (https://www.art-emis.ro/ioana-lucacel/) 14 Februarie 2013

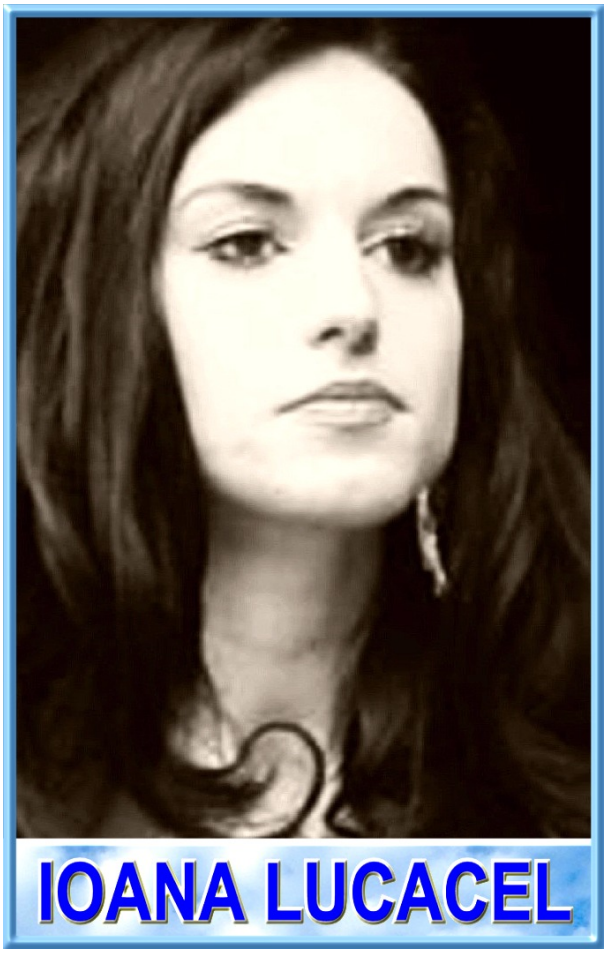

Jenant, mişeilor!

Atacul direct asupra fiinţei naţionale a României nu poate fi ignorat. În România nu a existat nici fascism, nici nazism! Era, deci, cât se poate de firesc ca recenta şi impardonabila gafă a Institutul pentru Studiul Holocaustului în România „Ellie Wiesel" (I.N.S.H.R.-E.W.) să stârneasdcă reacţii. Astăzi vă prezentăm una dintre ripostele meritate, somându-i pe vinovaţi să ia aminte că răbdarea românilor a ajuns la limită.**[1]**

Există multe tipuri de victime. Şi multe tipuri de călăi. Nimic nu e însă mai demn de milă decât o victimă transformată în călău. Am primit, zilele trecute, prin e-mail, o petiţie: „Solidari cu Valeriu Gafencu". Iniţial, m-am gândit că e un apel la înălţare spirituală, cum altfel am putea fi solidari cu „Sfântul Închisorilor" decât alăturându-ne lui în bunătate şi iertare. Nu. Era o petiţie prin care i se cerea primarului de Târgu Ocna să nu dea curs cererii Institutului Elie Wiesel de ridicare a titlului de cetăţean de onoare acordat lui Gafencu, pe motiv că ar fi fost antisemit, condamnat de regimul antonescian şi că niciodată nu a fost condamnat de comunişti.

Iniţial, m-a pufnit râsul. Era cea mai ridicolă petiţie citită în ultima vreme. Ştiinţific şi istoric, lucrurile sunt extrem de simple: pe când se afla la Târgu Ocna, bolnav de TBC în ultimul stadiu, a primit, printr-o minune, nişte doze de penicilină. I le-a donat pastorului de origine iudaică Richard Wurmbrand. Ca un „antisemit" convins, Gafencu a murit, salvându-i viaţa evreului Wurmbrand. Ca un „tolerant" convins, ulterior, Wurmbrand l-a ponegrit, iar acum, coreligionarii lui cred că Gafencu nu merită titlul de cetăţean de onoare. Şi da, poate au dreptate. Ce să facă un sfânt cu un astfel de titlu?

Apoi, povestea Mişcării legionare şi a antisemismului nu e aşa simplă cum o prezintă Institutul Iudaic. Mişcarea Legionară, juridic, nu a fost fascistă, Tribunalul de la Nurnberg a scos mişcarea de sub acuzaţia de fascism. Apoi, antisemitismul însemna, în perioada interbelică, cu totul altceva. Sau în aceste condiţii ar trebui să nu mai vorbească nimeni despre Iorga sau chiar Eminescu? Ca să nu mai vorbim de Noica, Steinhardt, Nae Ionescu sau Eliade, care au simpatizat cu legionarii. Ş-apoi, să nu uităm că Teatrul evreiesc de revistă, singurul de acest fel din Europa interbelică, a fost înfiinţat de un comandant legionar, Radu Gyr.

Domnii de la I.N.S.H.R.-E.W. nu au subiecte de cercetare

Argumentul cu condamnarea antonesciană e la fel de hilar.[...] Comuniştii [...] l-au ţinut pur şi simplu în închisoare şi l-au exterminat. Decimarea unei comunităţi numai pentru apartenenţa la o etnie, religie sau ideologie e la fel de gravă, fie că vorbim de exterminarea evreilor (a românilor - n.r.), a ortodocşilor sau a legionarilor Dar poate domnii de la Institutul pentru Studiul Holocaustului în România „Ellie Wiesel" (I.N.S.H.R.-E.W.) nu au subiecte de cercetare. De aceea, le propunem noi:
- „Implicarea evreilor în instaurarea şi menţinerea regimului comunist în România"
- „A fost sau nu Elie Wiesel la Auschwitz?".
Sunt teme demne de luat în seamă!

Desigur, aceast text ar putea părea antisemit. Este! **În aceeaşi măsură în care adevărul e antisemit**. Dar în orice limbă şi orice cultură, de la Hristos încoace, cei care salvează vieţi sunt eroi. Cei care le distrug sunt călăi.

---

[1] http://www.gazetademaramures.ro/jenant-miseilor-adevarul-e-antisemit-13303 (http://www.gazetademaramures.ro/jenant-miseilor-adevarul-e-antisemit-13303)

Evaluare: ★ ★ ★ ★ ★

© 2019 ART-EMIS